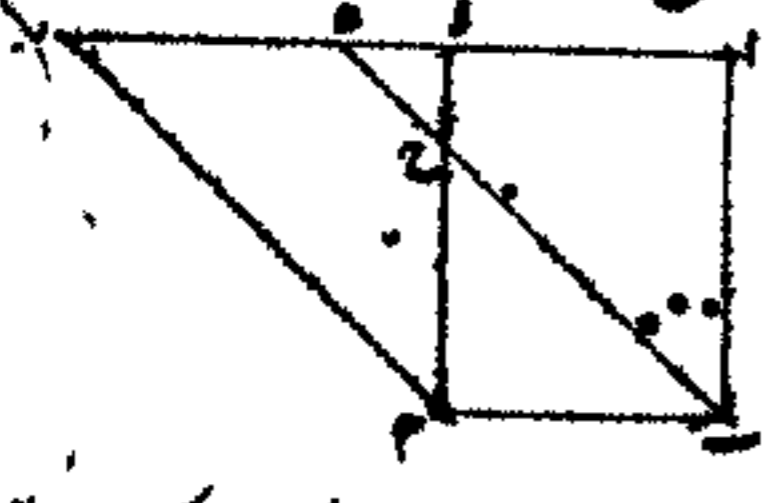
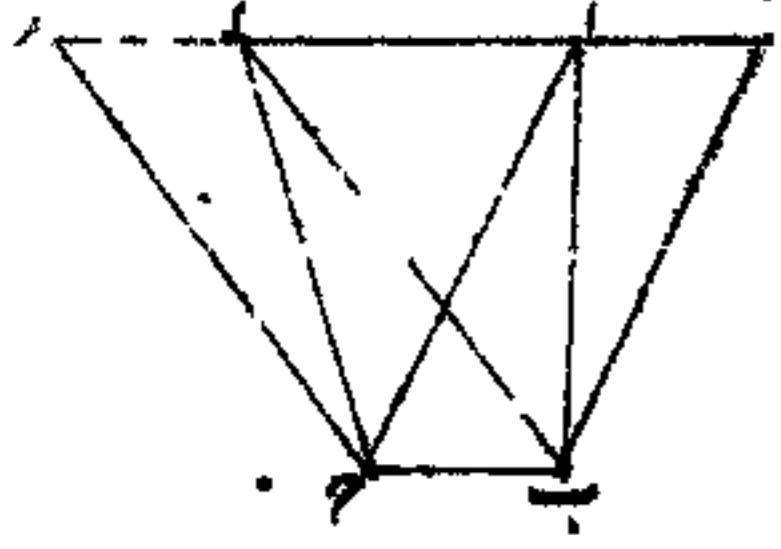

متبادلان متساوی اند لهذا باقی زوایا و ضلع این دو مثلث متساوی باشند لکن جهت آنکه
 برابر باشند و بنا بر تساوی دو مثلث اوله احدی و نسبت متواتری میباشند هر دو المراء و ازین بیان واضح
 می شود که اضلاع و زوایای متقابل از سطوح متوازی الاضلاع متساوی میباشند و قطرین نصف
 آن میباشند **ل** هر دو سطح متوازی الاضلاع که بر قاعده مشترک در یک جهت میان
 دو خط متوازی باشند آن دو سطح برابر اند چنانچه دو سطح **ا ب ح د** و **ا ب ح د** متوازی الاضلاع بر
 یک قاعده **ا ب** میان دو خط **ا ح** و **ا د** متوازی واقع اند بویا بر باشند و وجه تساوی آن جهت
 که دو خط **ا ح** و **ا د** مساوی خط **ا ب** اند یک شکل متقدم پس بلکلی یکیم برابر باشند و چون **ا ح** و **ا د** مشترک
 سازیم **ا د** از متساوی فرام آیند و در دو مثلث **ا ا ح** و **ا ا د** دو ضلع **ا ا** و زاویه **ا ا ح**

داخل مساویست دو ضلع **ا ح** و **ا د** و زاویه **ا ح د** و **ا د ح** خارج را ازین
 جهت این دو مثلث متساوی باشند و مثلث **ا ح د** درین دو
 مشترک است چون این مشترک را اسقاط کنیم دو مخروط **ا ا ح** و **ا ا د**

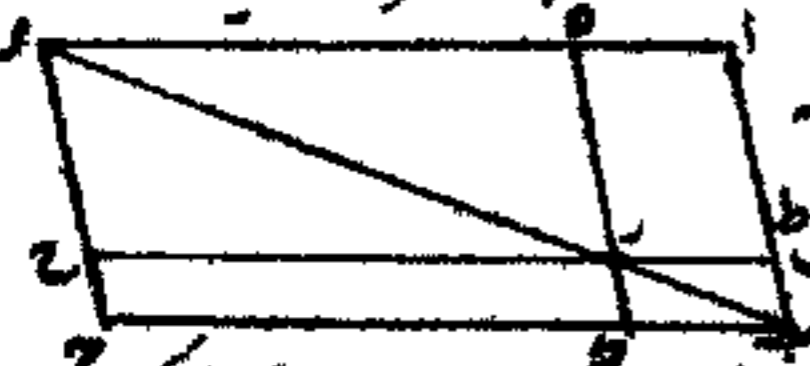
ج ح و متساوی باقی مانند بده چون بدین دو مخروط متساوی بقدر مثلث **ا ح د** را که مشترک
 است ضم کنیم دو سطح مذکور متساوی فرام آیند و همین مدعاست **ل** هر دو مثلث
 که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند برابر اند چنانچه دو مثلث **ا ب ح** و **ا ب د**
 که بر قاعده **ا ب** میان دو متوازی **ا ح** و **ا د** واقع اند و برای اثبات تساوی خارج کنیم خط
ا ح موازی **ا د** و هر دو موازی با **ا د** نامتوافق شوند **ا ح** مخرج را بر دو نقطه **ا ح** و **ا د** می شوند

درین هنگام دو سطح **ا ب ح** و **ا ب د** بر متوازی الاضلاع بر قاعده
ا ب میان دو متوازی **ا ح** و **ا د** پس یک شکل متقدم این دو سطح
 متساوی باشند و **ا ب ح** و **ا ب د** شکل **ا ب ح** و **ا ب د** مثلث نصف آن دو سطح

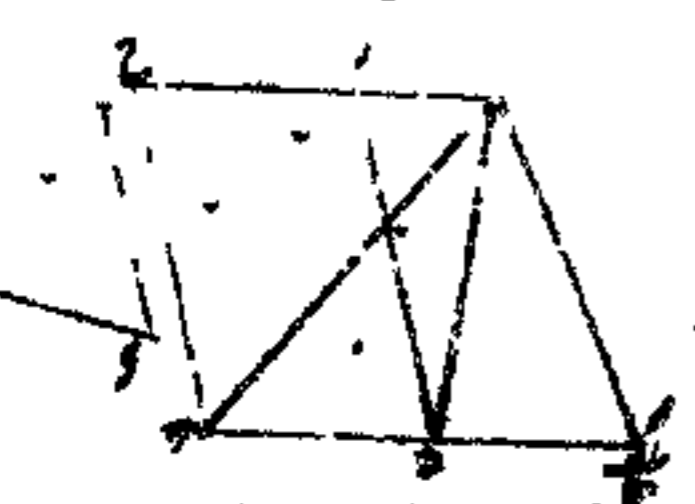
متساوی باشند لهذا با هم برابر بوند و هو المراء **ل** هر سطح متوازی الاضلاع
 مثلث که بر یک قاعده در جهت واحد میان دو خط متوازی باشند پس سطح دو چند شدت
 بویا بر مانند سطح **ا ب ح** و مثلث **ا ب د** که بر قاعده **ا ب** میان دو متوازی **ا ح** و **ا د** واقع
 اند و اصل کنیم **ا ح** را در شرف دو مثلث **ا ب ح** و **ا ب د** که بر قاعده **ا ب** میان دو خط متوازی
 تساوی باشند و ظاهر است که سطح **ا ب ح** و **ا ب د** دو چند مثلث **ا ب ح** است لهذا دو چند مثلث **ا ب ح**
 باشد و پوشیده همانند که درین شکل و دو شکل ماقبل از هم در سطح **ا ب ح** و **ا ب د**

مثلث با سطح و قاعده متساوی باشند یعنی حکم ثابت باشد چنانچه با دلیلی باین ظاهر است
 که در این مثلث همیشه بر این می باشند و متمم آن دو سطح متوازی الاضلاع اند که واقع باشند میان
 سطح متوازی الاضلاع و یک از دو پهلوهای قطر این در حالیکه ملاتقات کرده باشند بر یک نقطه از قطر
 و مشارک باشند بان سطح بدو زاویه مانند دو سطح اطرافه که در سطح متوازی الاضلاع که واقع اند
 در سطح آن دو پهلوهای قطر است و ملاقی اند بر نقطه از آن قطر و مشارک اند بسطح آن دو پهلو
 از این گوئیم که این هر دو سطح متساوی اند چه قطر از سطح آن دو را بر دو مثلث است و هر دو نصف
 کرده است و برین غلط سطح هر دو سطح را نیز نصف نموده است پس هرگاه از آن دو مثلث

دو مثلث هر دو سطح برابرند و دو مثلث طابرت را که
 نیز برابر اند بنید ازیم هر دو متمم برابر باقی می مانند و همین مراد است

لذا می گوئیم که سطح متوازی الاضلاع عمل کنیم که مساوی مثلث مفروض باشد و یک
 زاویه آن مساوی زاویه مفروض بود مانند مثلث آن دو زاویه که پس بدو نیم کنیم سطح را بر
 و وصل کنیم آن را که بقوت شکل کا عمل کنیم بر نقطه از خط آن زاویه که مثل زاویه بود و خارج کنیم
 از نقطه آن خط آن زاویه ملاقی شود این خط خط آن زاویه را بر نقطه رینا بر خروج این خط
 از خط آن زاویه که کمتر از دو قایمه اند بر آریم از نقطه آن خط موازی آن را ملاقی شود
 خط آن را بعد از آن بر آن درین هنگام پیدا می شود سطح آن موازی الاضلاع که با مثلث

آن قاعده آن میان دو خط آن موازی است ازین جهت
 درین مثلث آن باشد و مثلث آن نیز دو چند مثلث آن است
 است زیرا که دو مثلث آن آن بر دو قاعده آن است

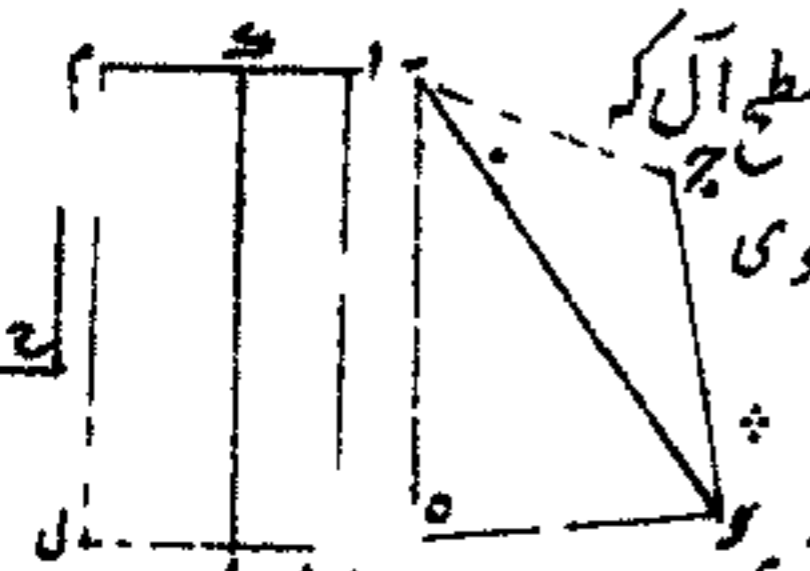
میان آن خط آن موازی آن متساوی باشند پس سطح آن موازی الاضلاع که هر دو
 ضعف مثلث آن از متساوی استند و زاویه آن موازی الاضلاع مثلث آن است
 می گوئیم که بر خط مفروض سطحی متوازی الاضلاع بسازیم که برابر مثلث مفروض باشد و بسازیم زاویه
 از آن مساوی زاویه مفروض بود چنانچه خط مفروض آن است و مثلث آن زاویه را بر این سطح
 بقوت شکل متقدم سطح آن موازی الاضلاع بسازیم که مساوی مثلث مذکور است و زاویه
 آن موازی الاضلاع آن را بسازیم تا که بر آریم و آن را مثل سطح آن موازی الاضلاع بسازیم
 و عمل کنیم بر نقطه آن خط آن زاویه که مثل زاویه بود و اگر دانیم که آن موازی الاضلاع

کنیم از دو نقطه عملی که خطی است بر او اندی دو خطی است تا ملاقی بشوند و قاعده
که این سطح لایحه مساوی سطح دوطرفه باشد بعد تمام کنیم سطح اسال متوازی الاضلاع را در
وصل کنیم و بر آریم دو خطی است که را از جهت سطح تا هر نقطه ملاقی بشوند و از حد خط سطح
موازی هم کنیم و قاعده اسال بیرون خارج گردانیم تا خط سطح را بد و نقطه تقاطع ملاقی بشوند درین هنگام سطح سطح
معمول بر خط اسال مساوی مثلث دوطرفه باشد و زاویه مساوی زاویه باشد

زیرا که دو سطح سطح اسال هم منتهای گردند لهذا سطح سطح مساوی با هم یعنی
سطح سطح است بلکه مساوی مثلث دوطرفه باشد و زاویه مساوی یعنی زاویه با هم
بلکه زاویه است که برابر زاویه راست است **و** می خواهیم که بر خطی مفروضه

سطحی متوازی الاضلاع عمل کنیم که مساوی سطح مفروضه مستقیم الاضلاع باشد و زاویه از آن برابر
مفروضه بود باید که خط اسال باشد و سطح دوطرفه و زاویه تقسیم کنیم سطح دوطرفه و مثلث دوطرفه
دوطرفه متلاویس کنیم بر خط اسال سطح اسال که مساوی مثلث دوطرفه یعنی که زاویه مساوی زاویه
باشد و عمل کنیم بر خط سطح اسال مساوی مثلث دوطرفه و زاویه یک از آن مثل زاویه اسال باشد و نیز
خط اسال متصل واحد باشد زیرا که زاویه یک از زاویه اسال دو قائمه است و با زاویه طکم

مثل دو قائمه باشد و برین فبا سطح اسال مساوی مثلث دوطرفه باشد و زاویه مساوی
معمول بر خط اسال است مساوی سطح دوطرفه باشد و زاویه مساوی
زاویه است و هو المطلوب **و**

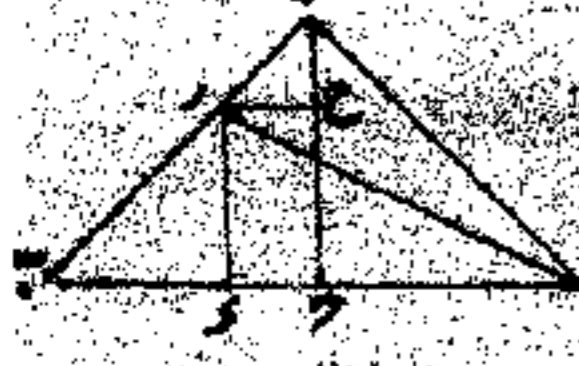
می خواهیم که بر خط مفروضه مربع سازیم مانند خط اسال پس قائم سازیم
بر خط اسال از نقطه عمود دوطرفه مساوی است و برابریم از دو نقطه سطح اسال دو خطی است موازی است
با نقطه ملاقی شود درین هنگام مربع را با حاصل می شود زیرا که جابر بودن زاویه قائمه زاویه
نیز قائمه باشد بجم شکل الرو بجم شکل الط و در زاویه مساوی دو زاویه است

پس آنها نیز قائم بوند و نیز خطی است برابر است و برابر است باشد لهذا بر چهار اضلاع
برابر باشند **و** هر مثلث که قائم الزاویه باشد پس مربع و در زاویه قائمه مساوی
مجموع دو مربع منصفین را جنانچه در مثلث اسال زاویه قائمه است گویم که مربع سطح دوطرفه
دو مربع است که را عمل کنیم بر سطح اسال که سطح اسال را طکم باشد و نیز
زاویه اسال است که طکم هر یک از دو خطی است که متصل واحد باشد بجم شکل سطح و بر

در خطیکه دو نیم کرده شود و از وسط آن خطیکه
 هر یک را دو نیم کردیم و دو خط مساوی میشود و دو خط مجموع مربع نصف و مربع نصف
 است و دو نیم کرده باشد بر آن خط است نموده شد بر آن خط که مجموع دو
 است مساویست دو چند مربع آن خط را و سایر اثبات مدعا بر آن خط که مجموع دو
 حاصل کنیم آه آن خط را بر آن خط و آن خط را بر آن خط موازی آن خط را
 وصل کنیم تا این ازاها که دو مثلث آن خط دو ضلع آن خط

برابر اند مربع آن خط مشترک را و دو زاویه آن خط قائمه اند پس یک
 از دو زاویه آن خط و نصف قائم باشد حکم شکل و آن زاویه آن خط

زاویه آن خط که مرکب ازین دو نصف قائمه است قائمه باشد و نیز در مثلث آن خط چون زاویه آن
 نصف قائمه است و زاویه آن خط و زاویه آن خط و نصف قائم باقی ماند و آن خط برابر باشند
 و مثل بیان نموده در مثلث آن خط دو ضلع آن خط برابر باشند بعد تمهید این مقدمه که سبب
 برابری آن خط دو چند مربع آن خط باشد شکل عرض و همچنین مربع آن خط دو چند مربع آن خط
 یعنی آن خط باشد لهذا دو مربع آن خط یعنی مربع آن خط و دو مربع آن خط دو چند مربع
 آن خط باشد و هو الله اعلم به خطیکه دو نیم کرده شود و از وسط آن خطیکه بر استقامت

خط دیگر در صورت مجموع مربع خط مع افزونی و مربع افزونی مساویست جمع دو چند مربع نصف خط و
 مربع نصف مع افزونی را چنانچه نصف کرده شد خط آن خط و افزوده شد بر استقامت خط آن خط
 که مجموع دو مربع آن خط مساویست دو چند مجموع دو مربع آن خط را و با خط از نقطه آن خط آن خط
 کشیم مثل آن خط و وصل کنیم آن خط را و بر آن خط از نقطه آن خط موازی آن خط را موازی
 آن خط در حالیکه ملاقی شود آن خط را بر آن خط و بر آن خط موازی آن خط را موازی آن خط
 آن خط را و مثل بیان کنیم در شکل مقدم گذشت زاویه آن خط قائم باشد و سبب توازی آن خط
 زاویه آن خط را نیز قائم باشد و بعد استقامت زاویه آن خط نصف قائم زاویه آن خط و نیز نصف قائم باشد
 و زاویه آن خط را قائم است از جهت در مثلث آن خط زاویه آن خط هم نصف قائم باقی ماند و حکم
 شکل آن دو ضلع آن خط مساوی باشند و مثل این بیان گوئیم که در مثلث آن خط دو ضلع آن خط
 آن خط برابر اند و بعد این تمهید گوئیم که چون آن خط بر هم بیفتند لهذا مربع آن خط مساوی دو چند

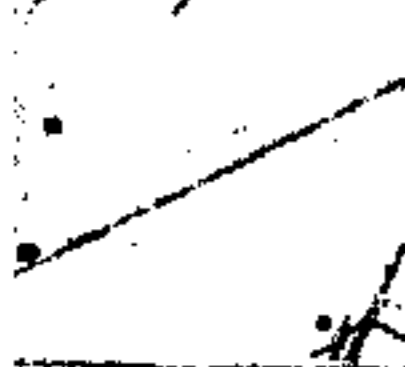
در مجموع دو مربع مساوی را در دو مربع مساوی دیگر در دو مربع مساوی دیگر

مساوی باشد مربع قسم گمان را مثل خط است و در هر یک بر آن مربع آن دو دو نیم کنیم مربع آن را
کنیم تا در دو بیرون کنیم و آنرا سوی آن بر دو اسم و در آن مثل است و در هر یک بر آن مربع آن را
است بر خط ط همان قسمت بر دو اما مطلق الاقسام پس از این قسمت است که جمع و آن است و آن
و آنستایی آن در دو نیم از هم و آنستیک را باقی ماند آن طول از آن یعنی از آن ط همان است بر ط
منقسم شود و آن ط را با آن خارج کرده اند و بیان تقسیم عقید کنیم که چون خط آن دو نیم کرده شد
شد بر استقامتش آنرا از آن یک شکل است سطح آن در آن با مربع آن مساوی است مربع آن در آن یعنی

که در مربع آن را از نیم از هم مربع و آنستیک را باقی ماند سطح آن در آن
یعنی در آن سطح آن است مساوی مربع آن که آن است و هرگاه
سطح آن مشترک را بنید از هم مربع آن که مربع قسم طول است برابر سطح
ط و باقی ماند و سطح خط و یعنی آن در ط است پس ثابت

گردیده هر مثلث که متفرج الزاویه باشد پس مربع و نیز زاویه متفرج کلان
از مجموع مربع دو ضلع بقدر دو چند سطح قاعده یعنی ضلعی که واقع شود بر آن عمود از یکی دو زا
و در گذری که واقع شود از آن ضلع بعد از اجتناب بیان زاویه متفرج و موقع عمود چنانچه در مثلث
زاویه متفرج است پس اگر کنیم از آن عمود بر ضلع آن که در اینجا بقاعده موسوم است
و لا محاله واقع شود برین قاعده بعد از اجتناب از جانب آن پس گوئیم که مربع آن اعظم است از
بسا آن بقدر دو چند سطح آن در آن زاویه که در آن موسوم است بر آن از این جهت مربع آن مساوی
مجموع دو مربع آن را آن دو چند سطح آن در آن یک شکل است و چون مربع آن را مشترک سازیم

دو مربع آن را آن دو مربع مساوی مجموع دو مربع آن را یعنی مربع
آن دو مربع آن دو چند سطح آن در آن پس از این بیان واقع شد که مربع
آن اعظم است از دو مربع آن را آن دو چند سطح آن در آن و هو المراد به
قاعده هر مثلث متفرج باشد از هم - مسلم آن بقدر دو چند سطح قاعده در مقدار می آید

نظایر است و محیط آنرا در آنست و محیط را بهوشی مانس لا اله الا الله است

می خواهیم که مرکز دایره ای را بیابیم مانند نقطه آت و تعیین کنیم بر محیط آن نقطه ای را
 افتد و وصل کنیم مرکز را و دو نیم کنیم آنرا بر نقطه و بر آریم از آن برجه اولی که در آن
 باشد محیط را از بیرون جهت بر آت و دو نیم کنیم آن را بر آریم مرکز را بیاید و الا نقطه
 مانند ح و وصل کنیم ح ح و درین حالت دو خط ح ح و متساوی باشند بنام

نصف قطر و در دو مثلث ح ح و اصلای نظایر متساوی
 اند پس دو زاویه ح ح و از دو پهلو کسی خط ح ح عا دت اند قائمه
 باشند و ح ح عمود باشد بر ح ح و حال آنکه عمود ح ح بود این خلف است

پس اگر مرکز باشد و اگر نقطه ح بر خط آت واقع شود خلف نوع دیگر لازم آید و آن
 باشد بر دو نقطه **ب** هر خطیکه وصل کرده شود میان دو نقطه از محیط

دایره باشد چنانچه بر محیط دایره آت دو نقطه آت وصل کرده شد خط آنرا گوئیم که
 لا محاله داخل دایره افتد و الا خارج افتد یا محیط منطبق شود اگر خارج افتد مانند خط

دایره نقطه باشد و وصل کنیم هر که البته محیط را بر نقطه قطع کند پاره است و ح ح را نیز
 چو در مثلث ح ح و ح ح و ح ح مساوی اند دو زاویه ح ح و ح ح مساوی

سند او به ح ح و ح ح کلان تر از زاویه ح ح و داخل باشد بکم شکل که از ۲ اینها زاویه
 نر باشد و بکم شکل تر از ح ح و ح ح طول باشد از وتره و حال آنکه

مساوی است که چاره است این خلف باشد و اگر خط ح ح

بر محیط منطبق شود پس بیان مذکور را لازم آید که ح ح طول باشد از ح ح و با وجود تساوی
 میان ح ح خواه خواه داخل دایره افتد و هو المراد **ح** هر خطیکه از مرکز

و تری کشیده شود اگر آن و تر را دو نیم کند لا محاله بر آن و تر عمود باشد چنانچه خط ح ح
 آت سوی و تر ح ح کشیده شد و تنصیف ح ح بر ح ح نمود گوئیم که ح ح عمود باشد بر ح ح و تر

وصل کنیم ح ح را در دو مثلث ح ح و ح ح نظایر متساوی باشند ازین جهت
 زوایای نظایر نیز ثابت باشد و دوزاویه از دو جنب خط ح ح پیدا اند متساوی

ادویه قائم الزوایه او بر دو خط مساوی بود و در هر دو

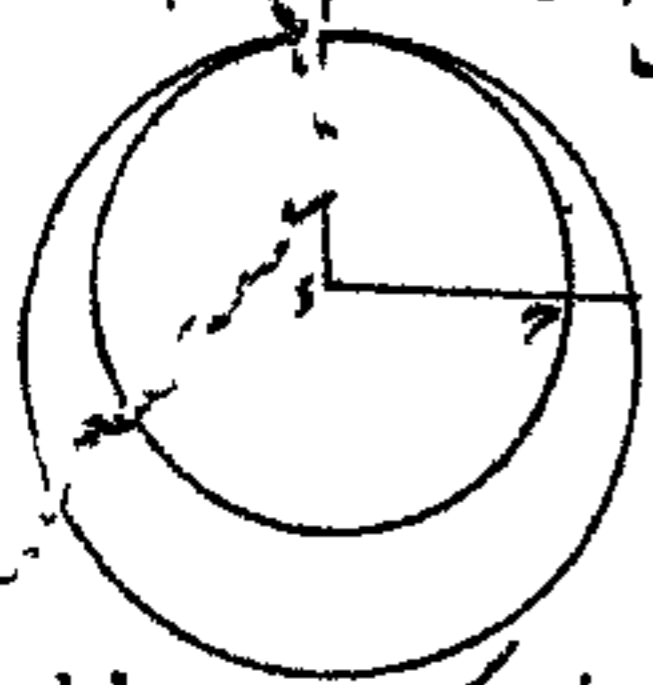
برای هر دو خط مساوی که در هر دو خط مساوی باشند
 مگر نیست که دو دایره را که بر سطحی متقاطع اند

بسیار گنجانند و دایره است که اگر ممکن باشد پس مرکز
 مشترک بود و وصل کنیم آنرا به بیرون آنیم خطی را که هر دو مرکز بر او

آن نسبت ازین جهت به آن دایره مساوی باشند و همچنین به آن دایره که
 هر یک مساوی و آن دایره مساوی باشند این محال است پس مدعا ثابت

باشد و ممکن نیست که دو دایره متماسه را یک مرکز باشد و دایره آن آن
 که بر نقطه تماس اند و اما مرکز ممکن بود باید که نقطه مرکز آنها بود و وصل کنیم آنرا و خارج کنیم آنرا

را هر دو آنفاق افتد درین بنکام مثل بیانی که در شکل متقدم گذشت
 لازم آید که آن دو کل و جز مساوی باشند این خلف است

و دو دایره که دو دایره غیر مرکزیش باشد و خارج کرده
 شود از آن خطوط مساوی محبط پس خطیکه بر مرکز گذرد از همه طول بود

و خطیکه با این طول تمام قطر بود از همه اقصر باشد و خطیکه قریب تر بود با طول مذکور طول می باشد
 از آن خط که بعید بود و هر خطیکه در یک پهلو می اطول باشد در پهلو می دوم فقط یک خط

مساوی آن یافته شود چنانچه نقطه آرد دایره است غیر مرکزیش است و مرکز آن باشد و خارج کنیم آنرا
 خطوط آن دایره و بیرون آنیم آنرا بر استقامتش تا وصل کنیم بر نقطه آن خط و آن زاویه

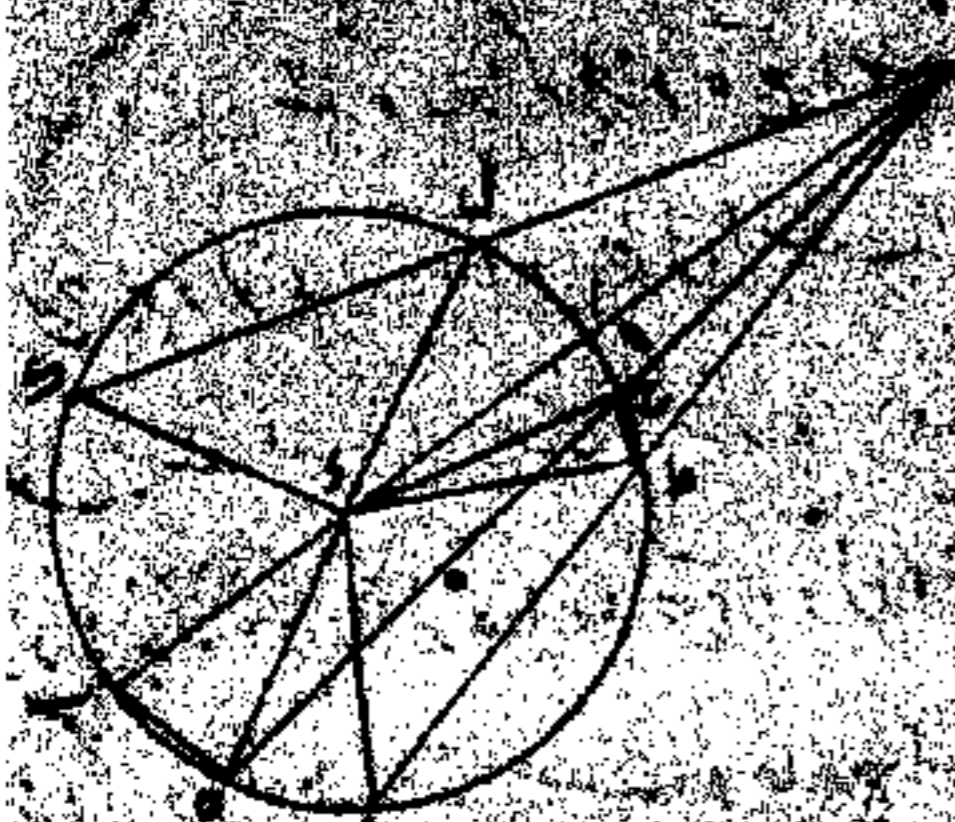
آنرا مثل زاویه آرد و وصل کنیم آنرا که خط آن اطول است از جمیع خطوط خارج از نقطه آن
 و آن اقصر است از جمیع آن که قریب تر است از آن اطول باشد از آن که بعید است و در جهت

پیشوای خط آن مساوی آن نباشد زیرا که جمیع آن دایره یعنی آن اطول است از آن بکلیه شکل جاری
 و وصل کنیم آنرا و گوئیم که زاویه آن رصغری از زاویه آن را صغری باشد از زاویه آن زاویه آن

اعظم است از زاویه آن ازین جهت زاویه آن اعظم کثیر باشد از زاویه آن ازین جهت آن
 آن اطول باشد از آن و همچنین علی الوفاق حکم کثرت باشد و نیز جمیع آنرا اطول است از آن
 یعنی آن چون آن مشترک را استقامت کنیم از آن اطول آن بر سهواً پس آن اقصر خطوط باشد و چون

خطی مساوی در آن باشد زیرا که
 در آن دو نقطه مساوی است که
 میان آن دو نقطه مساوی است
 و در آن دو نقطه مساوی است

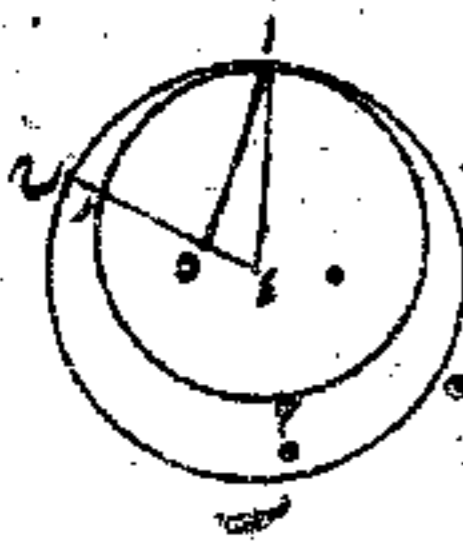
و این دو خط مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه

و این دو خط مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه

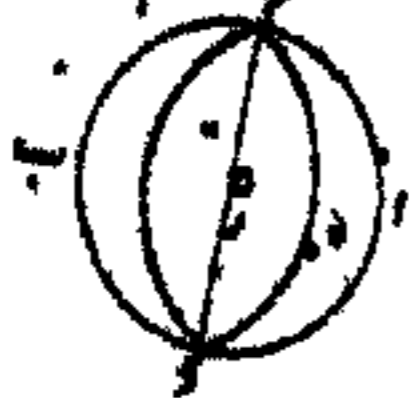
و این دو خط مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه

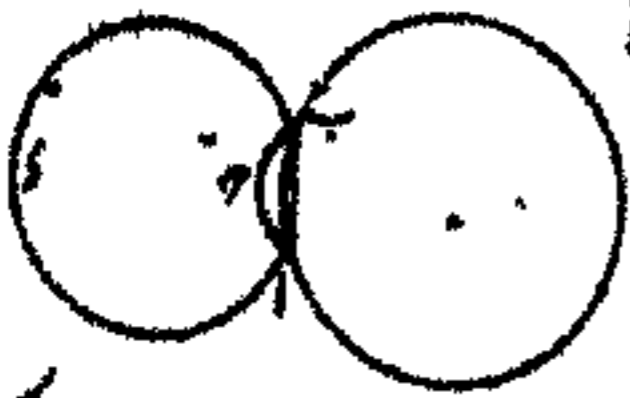
و این دو خط مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه
 مساوی است که در آن دو نقطه

بیندازیم که آیا طول باقی مانده از رخ سفید چون هر دو بود
و مساوی باشد زیرا که جزو هـ است این خلف باشد و اگر تماس از
خارج بود گوئیم که همانا طول است از هـ و لیکن مساوی نیست رخ و ارتفاع که

خلف است پس حکم ثابت باشد یا تماس دو دایره زیاده بر یک نقطه نمی باشد و اگر
بود باید که دو دایره است که اول از داخل برود و نقطه جـ تماس بشوند و در این کیم میان

آنها که دو نقطه است و خارج کنیم و در این کیم برود و نقطه
جـ در یک شکل متقدم و هـ یعنی هـ که قطر از مرکز یعنی برود و این خلف

است بعد تماس از خارج باشد برود و نقطه آت و وترات و اصل واقع
خواهد شد داخل یکی از دو دایره و خارج دیگری این نیز خلف است

بکم شکل که پس تماس نباشد مگر بر یک نقطه **ب**
و کنار مساوی که در یک دایره باشند ابعاد آنها از مرکزند و نمی باشد و اوتاری که ابعاد آنها از مرکز

مساوی باشد مساوی باشند مانند دایره اب جـ که در آن دو وترات جـ و مساوی اند و مرکز
دایره است و خارج کنیم بر هر دو وتر و عمود هـ رخ گوئیم که این هر دو عمود مساوی باشند زیرا که
هرگاه وصل کنیم آه هـ که براد و مثلث هـ آت هـ و اضلاع نظائر مساوی باشند لهذا زاویه

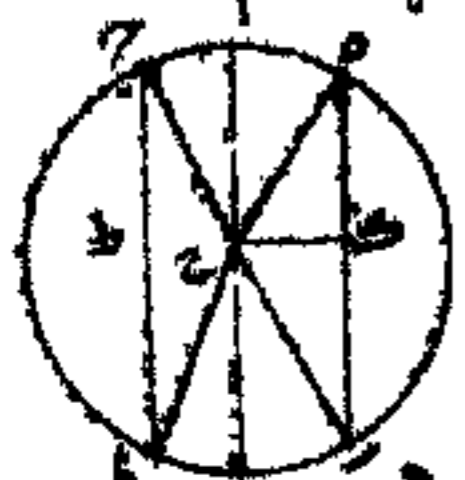

مناظره نیز چنین باشند ازین مورد و مثلث آره رخ هـ و زاویه آت
مساوی اند و زاویه بیج با بجه و در ضلع هـ آه که نصف قطر اند ازین
جست و عمود هـ رخ متساوی باشند زیرا که دو عمود هـ رخ مساوی

باشند گوئیم که دو وترات جـ کیم مساوی اند زیرا که مجموع دو مربع آره مساوی مربع آه است
یعنی مربع هـ بلکه دو مربع رخ هـ و چون دو مربع هـ رخ را که برابرند اسقاط کنیم دو مربع آره
مساوی باقی مانند ازین جهت آره رخ مساوی باشند و ضعف آنها یعنی دو وترات جـ و نیز

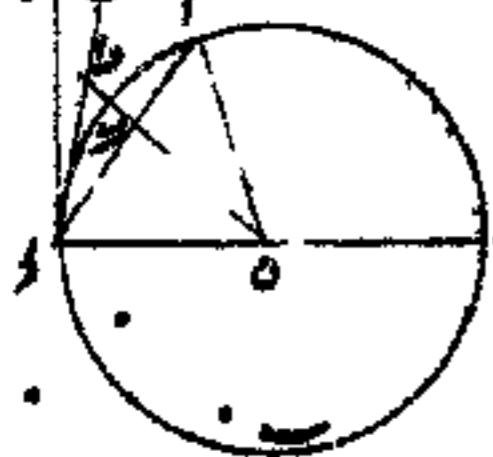
فرام آید و همین مدعا ست **ج** : قطر دایره از بیضی اونا را طول می باشد و هر دو وتریک
که نزدیک تر از مرکز باشند دراز تر بود از دورتری که دور تر از آن باشند چنانچه آن قطر دایره هـ که در
است و رخ بر کز و دورتر که در کز از بیضی نسبت و تره رخ و خارج کنیم ارج دو عمود ح ط
ح ک برود و تره رخ هـ و وصل کنیم ح ک و پس جمع جمع ح ک یعنی قطر آب طول است از دور

در این کتاب از این است که هر دو مربع که در یک دایره باشند...

بسیار بزرگ است از مربع که در آن است و هر دو مربع که در یک دایره باشند...

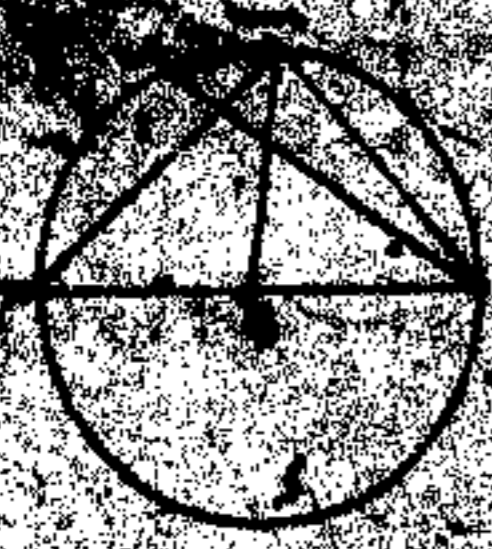
پس هر دو مربع که در یک دایره باشند و هر دو مربع که در یک دایره باشند... می باشد از هر دو مستقیم الخطین و در آن بود که محیط شود آنرا عود و قوس دایره اصغر می باشد از جمع تمام مستقیم الخطین و باید که دایره است باشد بر مرکز و قطر آن و بر آرم از نقطه آن بر قطر مذکور عمود شود گوئیم که این عمود خارج دایره واقع شود و اگر ممکن باشد که داخل دایره افتد پس محیط آن را بر نقطه آن ملاقی شود و وصل کنیم آنرا درین صورت بنا بر تساوی دو ساق آن و دو زاویه آن و آن متساوی باشند و زاویه آن قائمه است پس آن نیز قائمه باشد این خلف است پس عمود مذکور ابعدا در دایره واقع نشود بلکه مثل آن خارج دایره افتد و نیز اگر ممکن باشد که سه آن این عمود و محیط دایره خطی واقع شود گوئیم که خط آن باشد در تصویر بنا بر آرم از مرکز برین خط عمود و طوایف عمود بر خط آن و مطابق شود چرا که هر دو بر یک عمود نسبت داریم واقع نشود بعد از آن که در جهت است و الا تخلف نشود در مثلث و خط قائمه و منفرجه لهذا این عمود واقع نشود مگر در جهت آن و ضروری است

که قطع کند محیط دایره را بر نقطه پس درین هنگام در مثلث ه ط و ضلع ه و ط که در قائمه است اطول باشد از ه ط که در قائمه است بکم شکل بر از ۲ یعنی ه ط جز اطول باشد از ه ط کل این خلف است

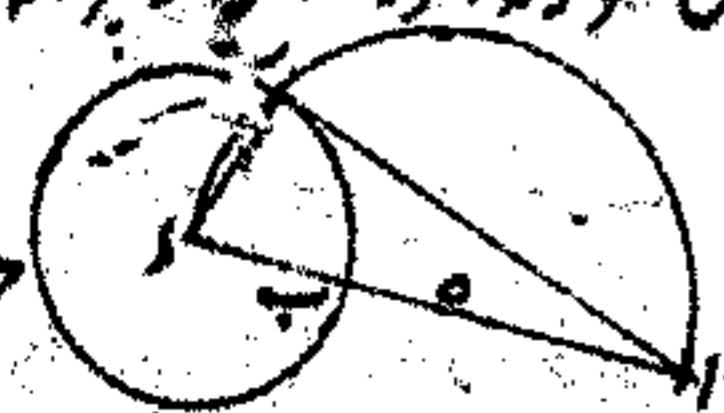
پس هر یک خط مستقیم میان عمود و محیط واقع نشود و درین جهت آنست که زاویه ه و ط که از زاویه نصف دایره است اعظم از مجموع ه و ط است پس الخطین باشد و زاویه ه و ط که از آنجا عمود و محیط حاصل است خردترین ه و ط باشد که زاویه ه و ط که در نقطه دایره واقع قائم است اگر نقطه نصف دایره باشد و ه و ط است اگر نقطه نصف دایره باشد و زاویه ه و ط که در نقطه نصف دایره است اگر نقطه نصف دایره باشد و زاویه ه و ط که در نقطه نصف دایره است اگر نقطه نصف دایره باشد گوئیم که زاویه است که در آن واقع است قائم باشد و بنا بر بودن نقطه نصف دایره مرکز بر آن واقع بود و آن نقطه است و وصل کنیم آنرا درین هنگام زاویه ه و ط خارج از مثلث است

و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است

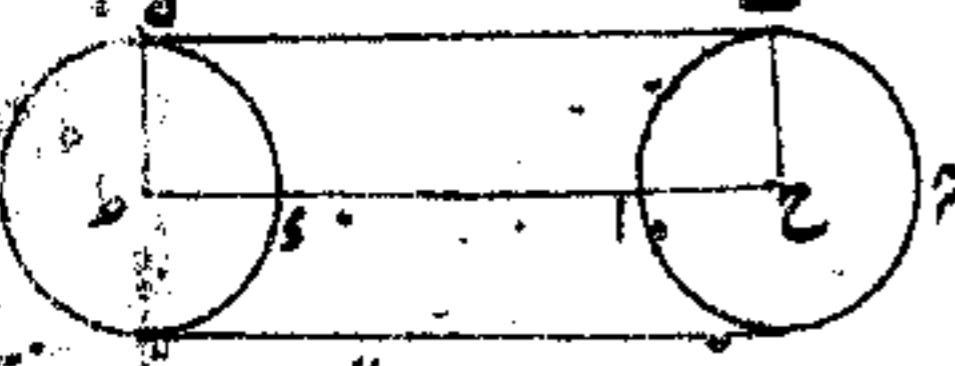
و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است

از زاویه استقامت خطی است که از مرکز هر دو دایره بگذرد موازی با خط مماس باشد
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است
 و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است

بعد وصل کردیم شکل منقذم زاویه قائمه حاصل می شود
 لهذا اگر قطر عمود باشد و یک شکل گنبدی باشد و هم ازین
 بیان مستفاد شد که هر گاه وصل کرده شود خطی میان مرکز دایره و نقطه تماس از خط دیگر خط
 و اصل که نصف قطر است عمود باشد بر خط مماس

و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است
 و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است

بکم شکل الخط از آنجا که موازی است و موازی
 باشند و دو زاویه است که تمام دو زاویه است
 بدو قائمه اند قائمه باشند و یک شکل گنبدی باشد و اگر هر دو دایره

و اگر دو دایره با هم مماس باشند و یک خط از مرکز هر یک از آنها بگذرد و موازی با خط مماس باشد
 غیر قائمه است و چون یک رأس بر نقطه برخورد و وصل کنیم از آن رأس به نقطه تماس
 و آنرا استقامت زاویه است که در آن واقع است از زاویه استقامت قائمه بزرگتر است

و در هر دو دایره مساوی و در هر دو دایره مساوی
 و در هر دو دایره مساوی و در هر دو دایره مساوی
 و در هر دو دایره مساوی و در هر دو دایره مساوی
 و در هر دو دایره مساوی و در هر دو دایره مساوی

است ازین جهت مثل بیانی که صورت
 مساوی دو دایره که شش دو دایره مساوی
 طه است قائمه باشند و خط ه ه هر دو دایره

را محاس باشد و هر دو دایره
 در قوس واحد واقع شوند مثلاً بر قوس
 اگر بر آنکه هر گاه وصل کنیم آنرا و بر آید پس زاویه با آن خارج از مثلث ه آ ت مساوی باشد

در وجه زاویه ه آ دا داخل است و همچنین زاویه ج آ دا خارج از مثلث ه آ د
 مساوی الساقین و وجه زاویه ه آ دا داخل است ازین جهت جمع زاویه
 ه آ د مرکز که مجموع دو نصف است دو چند جمع زاویه ه آ د محیطی که مجموع دو نصف است باشد

که در قطب آ د ه واقع اند زیرا که اگر قطعه اعظم از نصف دایره باشد و وصل کنیم
 میان مرکز که نقطه ه است و میان دو نقطه آ د ه و خط ه آ د در صورت حکم
 شکل متقدم هر واحد از دو زاویه مذکوره که محیط اند نصف زاویه ه آ د مرکز باشد

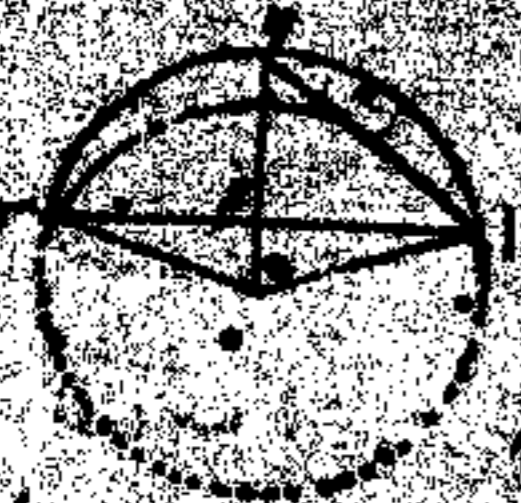

اند اما مساوی باشند و اگر قطعه غیر اعظم از نصف دایره باشد گوئیم که قطعه اب ح د
 لا محاله اعظم از نصف دایره است پس دو زاویه آ د ه آ د که در آن قطعه واقع
 اند مساوی باشند و در دو مثلث آ د ه آ د هر دو زاویه یک زاویه مساوی

اند و همچنین دو متقابل بر پس هر واحد از دو زاویه آ د ه آ د که تمامه دو قائمه اند مساوی باشند و هر دو زاویه
 ممکن نیست که بر خط واحد در یک جهت دو قطعه مشابه واقع شود و یکی اعظم از دیگری باشد و اگر مرکز
 بود باید که بر خط آ د ه دو قطعه احداث مختلف و مشابه واقع شوند و وصل کنیم آنرا و بر آید پس زاویه
 ه آ د وصل کنیم ه آ د پس دو زاویه آ د ه آ د داخل و خارج بقیاس مثلث ه آ د مساوی

در دو دایره مساوی دو وتر مساوی رسم شود و خطی از مرکز هر دایره به وسط آن وتر عمود شود و در هر دایره زاویه قائمه را که در آن نقطه میسر شود با هم مقایسه کنیم

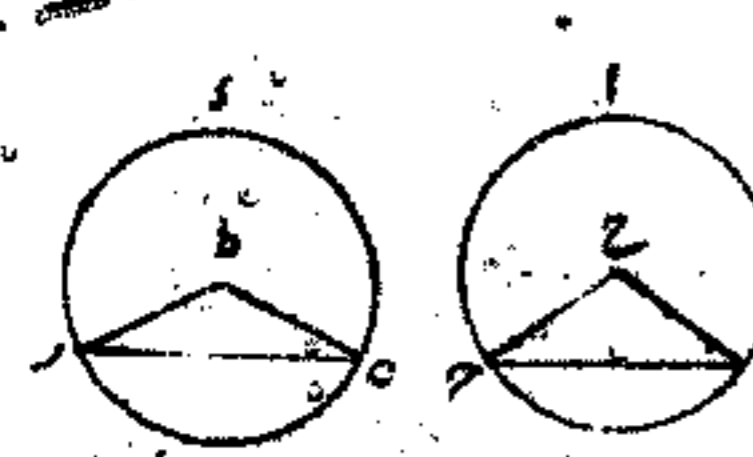
در هر دایره مساوی دو وتر مساوی رسم شود و خطی از مرکز هر دایره به وسط آن وتر عمود شود و در هر دایره زاویه قائمه را که در آن نقطه میسر شود با هم مقایسه کنیم

و باشد پس درین هنگام از نقطه که داخل دایره است سه خط مساوی سوی محیط دایره انداختیم جهت یک شکل نقطه مرکزی باشد چون در نقطه بیرون آئیم این رسم کنیم و از هر کالی حاصل شود که اینست
 در دو دایره مساوی دو وتر مساوی رسم شود و خطی از مرکز هر دایره به وسط آن وتر عمود شود و در هر دایره زاویه قائمه را که در آن نقطه میسر شود با هم مقایسه کنیم
 در دو دایره مساوی دو وتر مساوی رسم شود و خطی از مرکز هر دایره به وسط آن وتر عمود شود و در هر دایره زاویه قائمه را که در آن نقطه میسر شود با هم مقایسه کنیم

خطوط مساوی در هر دایره مساوی واقع اند بجز شکل
 مقدم مساوی باشند چون دو قوس این هر دو قطر را از محیط اسقاط
 کنیم دو قوس مساوی در هر دایره مساوی باقی مانند هوالمراد و از بیان مذکور عکس

شکل نیز ثابت است یعنی زوایا که واقع باشند بر قوس مساوی از دو دایره مساوی باشند مرکزی
 با مرکزی و محیطی با محیطی
 قوسی او تار مساوی در دو دایره مساوی باشند عطیاتی
 با عطیاتی و صغریاتی با صغریاتی همچنین او تار قوسی مساوی در دو دایره مساوی باشند چنانچه
 دو وتر مساوی در دو دایره مساوی واقع اند مساوی هستند گوئیم که دو قوس مساوی
 در دو دایره مساوی با هم هستند

باید که مرکز دو دایره مساوی با هم باشد و دو خط مساوی رسم شود و خطی از مرکز هر دایره به وسط آن وتر عمود شود و در هر دایره زاویه قائمه را که در آن نقطه میسر شود با هم مقایسه کنیم

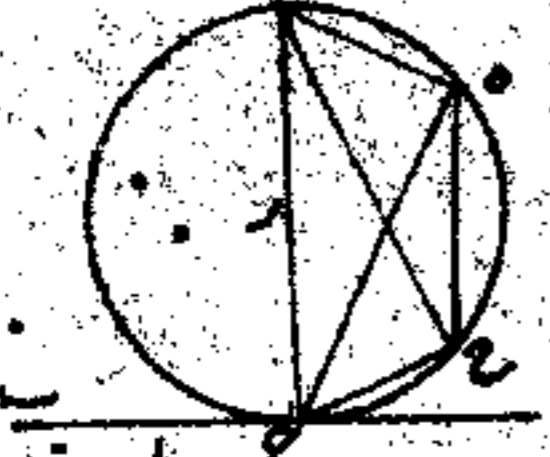
خطوط مساوی در هر دایره مساوی واقع اند بجز شکل
 مقدم مساوی باشند چون دو قوس این هر دو قطر را از محیط اسقاط
 کنیم دو قوس مساوی در هر دایره مساوی باقی مانند هوالمراد و از بیان مذکور عکس

تساوی دو زاویه در مثلث متساوی الساقین
دو زاویه در مثلث متساوی الساقین
و نیز تساوی دو زاویه در مثلث متساوی الساقین

زاویه قائمه و تساویش است که دو قوس آنها نیز مساوی باشند بکم شکل منظم
هرگاه دایره را خطی باصل شود و خارج کرده شود از نقطه تماس خطی دیگر که جدا سازد

دو دایره دو نقطه پیدا نماید با خطی که هر دو واحد ازین دو زاویه مساوی باشند آن
زاویه را که در نقطه مخالفت واقع شود چنانچه خط آن دایره هر دو بر نقطه تماس است و خارج کرده
شد از نقطه آن خط هر دو پیدا کرد آن دو دایره دو نقطه خارج هر دو پیدا ساخت با تماس دو زاویه هر دو
گویم که زاویه هر دو مساوی باشد آن زاویه را که در نقطه هر دو واقع شود و زاویه هر دو آن زاویه را که در
هر دو یافتند و بجز اثبات مدعا بر آیم قطر هر دو را وصل کنیم و زاویه هر دو را قیاسیم
اول بکم شکل نه و دوم بکم شکل یوه ظاهر است که دو زاویه هر دو زاویه هر دو مثل قیاسیم

با یکدیگر برابر باشند پس مساوات زاویه هر دو با زاویه هر دو که در نقطه هر دو
واقع است ثابت گشت بعد همین کنیم بر قوس هر دو نقطه هر دو وصل کنیم هر دو را
و گوئیم که زاویه هر دو مساویست زاویه هر دو را که در نقطه هر دو واقع

است زیرا که هرگاه وصل کنیم هر دو زاویه هر دو منقسم می شود به دو زاویه هر دو و اول مساوی
زاویه هر دو تا بنا بر وقوع هر دو بر قوس واحد و زاویه دوم قیاسیم است بنا بر وقوعش در نصف قطره پس
و قسبه بر دو قائم هر دو زاویه هر دو متساویین افزوده شوند دو زاویه هر دو هر دو
مساوی حاصل آیند و هو المراد است می خواهیم که بر خط مفروضه نقطه دایره بسازیم نوعی که قبول کند
مزاویه مفروضه را و باید که خط آن باشد و زاویه هر دو رسم کنیم بر نقطه آن از خط آن زاویه هر دو مثل زاویه هر دو

و خارج کنیم از نقطه عمود آن بر خط آن او عمل کنیم بر نقطه از خط آن زاویه هر دو مثل
زاویه هر دو و خارج کنیم آن را تا بر نقطه ملاقی شوند و رسم کنیم بر مرکز
بعد آن نقطه است که مطلوب باشد زیرا که هر دو است بر نصف قطر آن بکم شکل آن دماسین است
دایره این نقطه را بر نقطه آن بکم شکل مستقیم زاویه هر دو که در نقطه آن واقع است برابر باشد زاویه هر دو

... در هر دو طرف که از مرکز به بیرون است ...
 ... در هر دو طرف که از مرکز به بیرون است ...
 ... در هر دو طرف که از مرکز به بیرون است ...
 ... در هر دو طرف که از مرکز به بیرون است ...

مقسوم است بر آن ازین مربع آه در هت با مربع ره مساویست مربع زت
 را یکم شکل ما از ۲ یعنی مربع ره را بلکه دو مربع ره در را و بعد اسقاط ...
 مربع ره مشترک باقی ماند سطح آه در هت مساوی مربع هت یعنی سطح هت

دره که چرا که هت در یکم شکل که برابر اند و در وجه سیوم خارج کنیم از آن عمود بر هت برود و گوئیم که سطح
 آه در هت با مربع ره یعنی با دو مربع هت هت مساویست مربع هت یعنی مربع ره را بلکه دو مربع هت هت را

و چون اسقاط کنیم مربع هت مشترک را باقی ماند سطح آه در هت با مربع هت هت
 مساوی مربع هت هت و در غیر سطح هت در هت با مربع هت هت مساویست مربع
 هت هت و چون ببندیم مربع هت مشترک را باقی ماند سطح آه در هت

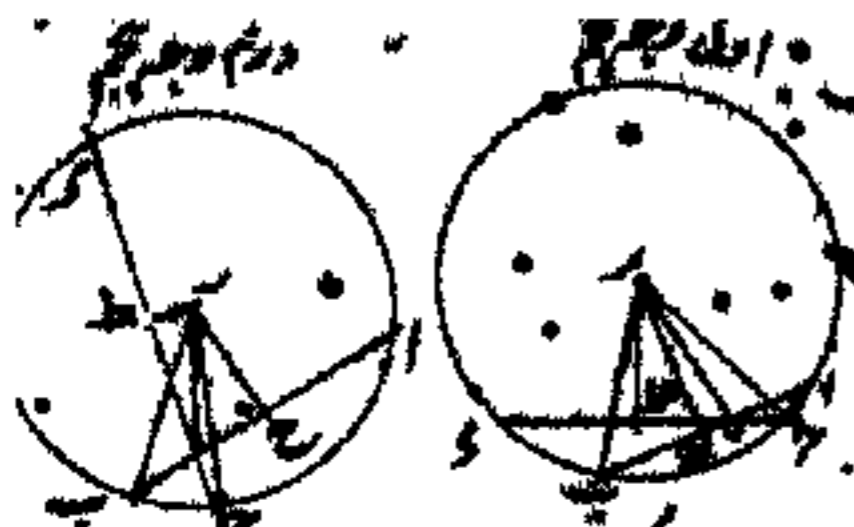
مساوی سطح هت را در هت و در وجه چهارم که در آن وترات منصف و تر هت است و وصل کنیم
 خطوط رت ره را و خارج کنیم از آن عمود بر ات در تصویرت سطح آه در هت با مربع هت هت
 مساویست مربع هت هت را و هرگاه مربع هت مشترک سازیم سطح آه در هت با دو مربع هت هت
 یعنی مربع ره مساوی باشد و مربع هت هت را یعنی مربع رت را بلکه

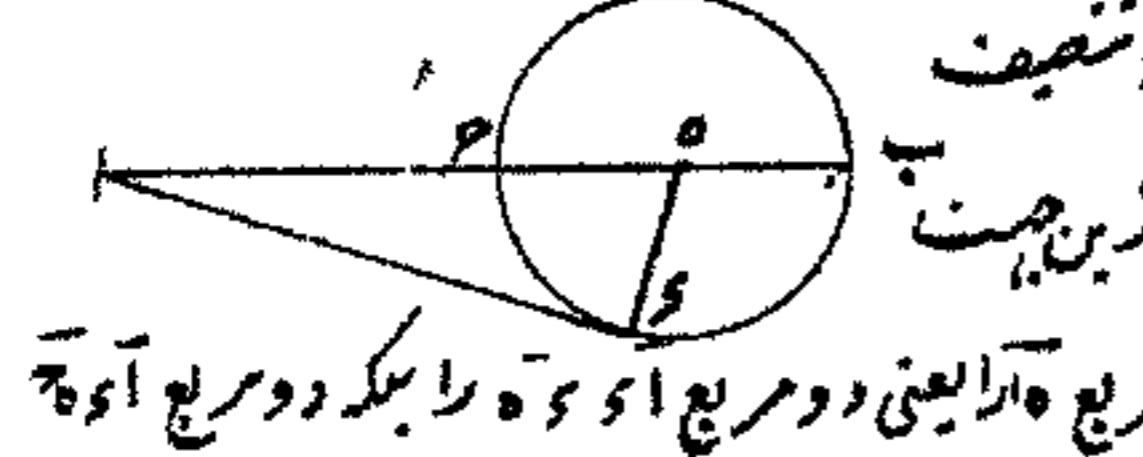
مربع رت را یعنی دو مربع ره هت را و چون مربع ره مشترک را بکنیم باقی
 ماند سطح آه در هت مساوی مربع هت هت یعنی مساوی سطح هت هت و در هت

و در وجه پنجم نیز وصل کنیم خطوط رت ره را و بیرون آریم از آن عمود بر هت برود و هرگاه
 هت و درین هنگام این دو عمود یاد در یک جهت از خط ره واقع شوند باور دو جهت آن و بهر تقدیر
 سطح آه در هت با مربع هت هت مساویست مربع هت هت را و چون مربع هت مشترک گردانیم حاصل شود
 سطح آه در هت با دو مربع هت هت یعنی با مربع ره مساوی برای دو مربع هت هت یعنی برای
 مربع هت هت و نیز سطح هت در هت با مربع هت هت مساویست مربع هت هت را و مربع هت هت را مشترک سازیم

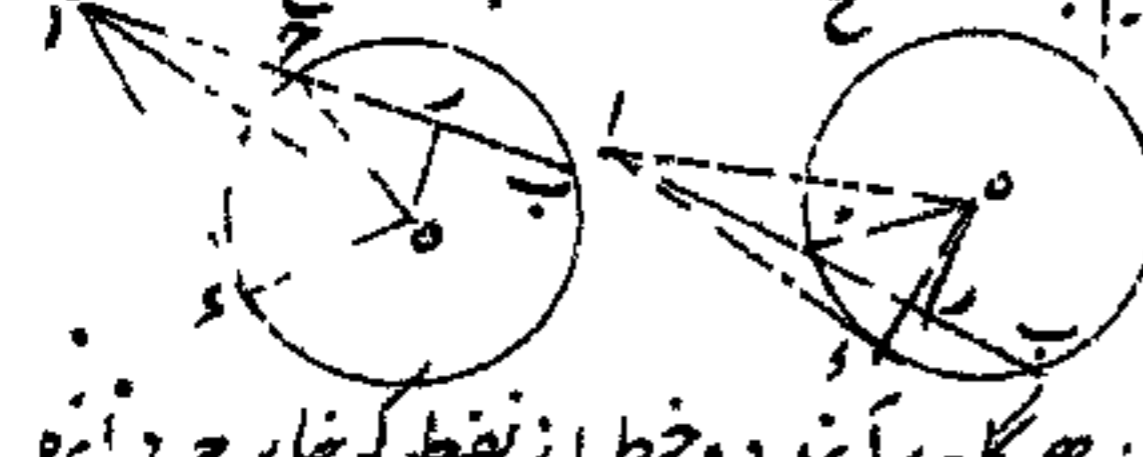
مستطیلاً ... و در این دو مربع ...
 و در این دو مربع ...
 و در این دو مربع ...

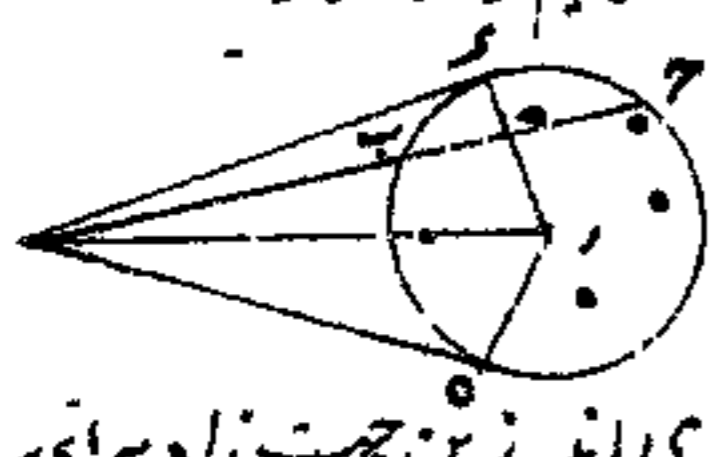
و هرگاه دو خط برآیند از نقطه که بیرون دایره است یکی قاطع و دیگری مماس پس سطح مربع قاطع
 قسم بیرونی آن مساوی می باشد مربع مماس را چنانچه از نقطه آ و خط آ ب و خارج شدن نسبی دایره
 شود و اول قطع کرد دایره و ثانیاً مماس گشت گوئیم که سطح آ ب در آ مماس و نسبت مربع آ ب را و مختلف میشود
 وقوع این شکل زیرا که قاطع یا مماس که گذرد یا ما بین مرکز و خط مماس واقع شود یا واقع نشود پس اگر بر مرکز که
 نقطه است گذرد و وصل کنیم آن را و گوئیم که چون خط آ ب نصف
 بر است بره و افزوده شده است بر استقامتش آ از این جهت

حکم شکل مثلث آ ب ج سطح آ ب در آ با مربع آ ب مساویست مربع آ ب یعنی دو مربع آ ب و آ ب بلکه دو مربع آ ب و
 آ ب و چون دو مربع آ ب منسکف از بنید ازیم سطح آ ب در آ مساوی مربع آ ب باقی ماند اگر قاطع بر مرکز نکند شده
 شد و وصل کنیم دو خط آ ب و آ ب را و بر آ ب از عمود آ ب بر قاطع و گوئیم که سطح آ ب در آ با مربع آ ب
 مساویست مربع آ ب را و چون مربع آ ب را مشترک سناریم باشد سطح آ ب در آ با دو مربع آ ب و آ ب یعنی

مربع آ ب مساوی دو مربع آ ب و آ ب یعنی آ ب بلکه دو مربع
 آ ب و آ ب و چون مربع آ ب را مشترک سناریم باشد سطح آ ب در آ با دو مربع آ ب و آ ب یعنی
 آ ب مساوی مربع آ ب باقی ماند و هو الراء **الط**
 باشد یکی قاطع و دیگری مماس اگر سطح مربع قاطع در قدر خارج خود مساوی باشد مربع مماس پس مماس
 دایره باشد چنانچه از نقطه آ سوی دایره سا و دو خط آ ب که اول قاطع و ثانی مماس است بر دایره
 سطح آ ب در آ با مساویست مربع آ ب که با آ لا محاله مماس باشد و وصل کنیم میان مرکز و نقطه آ
 بر آ ب از نقطه آ خط آ ب که مماس شود دایره را بر نقطه ب و بیان کنیم

بجلم شکل متقدم مربع آ ب نیز مساویست سطح آ ب در آ با از این سبب
 آ ب مساوی باشند و در دو مثلث آ ب و آ ب از اشباع متناظره مساوی اند زین جهت زاویه آ ب و
 آ ب برابر آ ب باشد و زاویه آ ب و آ ب شکل یو قایم است پس زاویه آ ب و آ ب نیز قایم باشد و بجلم شکل
 آ ب دایره با مماس گوید **لی** : معاً خواهیم که مساوی خط مفروض در دایره و تری رسم
 کنیم طریقه آن خط را نظر در آ ب از مرکز و مثل خط آ ب در آ ب و خارج کنیم در این دایره قطر آ ب

و جدا سازیم از آن قطر ه مثل و در سطح کثیر بر نقطه تیبعد شده و با نره عمود بر
 و وصل کنیم هر را که و نرد از ره سطح ه می شود برابر ه یعنی او هو المراد

پس میخواهیم که این دو دایره مثلثی سازیم که زواایش مساوی زوایای مثلث مفروض باشد
 و باید که دایره آب ه باشد و مثلث ب ه ر اول خط ح ط بر آریم که دایره را بر نقطه آ مماس شود
 و رسم کنیم بر آن خط آ ح زاویه ح آب مثل زاویه ه و زاویه ط آ ح مثل زاویه ب و وصل کنیم ب ه را

پس مثلث آ ب ه رسم مطلوب باشد چرا که بحکم شکل اله لابد است
 که زاویه ح مساوی زاویه ب آ ه باشد یعنی مساوی زاویه ه و زاویه ب ه

مساوی زاویه ط آ ح یعنی زاویه ب و بنا بر ضرورت تساوی زوایای هر مثلث دو قائمه باقی مانده زاویه ه
 برابر زاویه ب و هو المراد **ب** میخواهیم که بر مثلث مفروض دایره رسم کنیم مثلاً بر مثلث آ ب ه پس

دو ضلع آنرا که محیط زاویه غیر اصغر باشند مانند دو ضلع آ ب آ ح بر دو نقطه ه ه متصف نمایند و از
 منصف بر هر یک دو عمود ه ه ر بکشند تا هر دو عمود بر نقطه ر متلاقی شوند و وصل کنیم خط ط آ ح
 را و این خط ط است که مساوی باشند زیرا که در دو مثلث آ ب ه و آ ح ه دو ضلع آ ه و آ

مساوی اند و ضلع ه ر مشترک است و دو زاویه ه قائمه اند لهذا آ ر ه
 مساوی باشند و همین حال در دو مثلث آ ه ر ه ر موجود است لهذا آ ر ه

را نیز مساوی باشند ازین جهت هر گاه بر نقطه ر بید یکی ازین سه خط دایره آ ب ه رسم کنیم بر هر سه زوایای
 مثلث گذرد و همین مطلوب است **ج** میخواهیم که مثلثی مساوی الساقین بسازیم که هر یک از

قاعده اش دو چند زاویه سرش باشد پس اول خط آ ب محو و در آنجوت شکل موازی ه ه بر نقطه ه مقسوم
 سازند که سطح آ ب در ح ط مثل مربع آ ب باشد بعد بر نقطه آ بید آ ب دایره آ ب ه رسم کنند
 و از نقطه ه ه خارج کنند برابر آ ح و وصل کنند آ ر را تا ضلع آ ب ه مماس شود و

وصل کنند بر او دایره ب ه ر مثلث آ ح ه دایره آ ح ه در صورت دو خط آ ب ه و آ ح ه از آنجا
 دایره آ ح ه اول قاطع است و ثانی منتهی و سطح آ ب ه در آ ح ه مثل مربع آ ب ه یعنی آ ب ه مساوی است

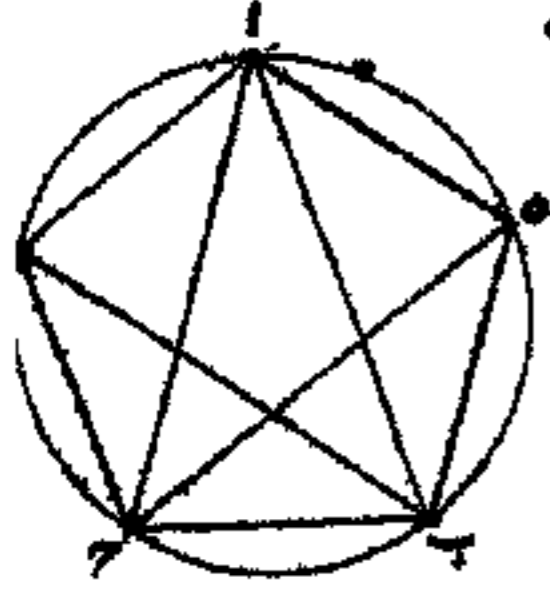
مانند است دایره آ ح ه و آ ب ه نیز خارج کنند از نقطه تماس که آ ب ه خط آ ب ه بر آ ب ه
 قاطع آ ب ه است مثل زاویه ب ه ر باشد و زاویه ح ه ر را مشترک است بریم حاصل شود
 آ ب ه مساوی است و زاویه ح ه ر آ ب ه یعنی آ ب ه مساوی است و زاویه ح ه ر آ ب ه

مثلث آ ب ه و ح ه ر مساوی باشند و دو خط آ ح ه و آ ب ه مساوی است و مثلث آ ب ه و

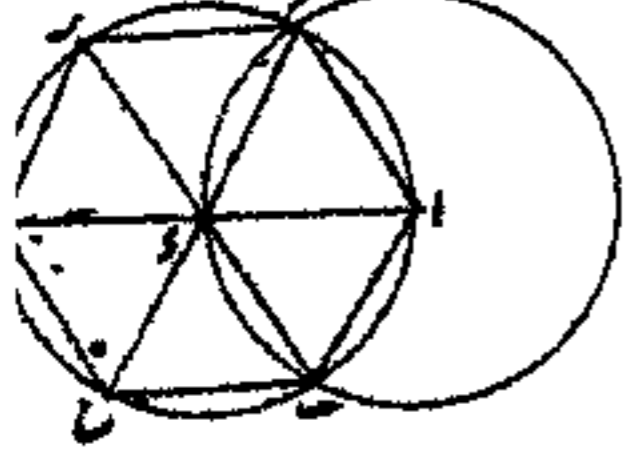
چون بود پس باید که هر یک از زاویه های آن دو چند زاویه است و این
 نسبت به مثلث مشخصه که در اینجا هم در دو مثلث بسیاریم پس عمل کنیم

در آن دایره مثلثات در شبیه مثلثات یعنی زوایای آن متساوی زوایای مثلثات
 تعیین کنیم دو زاویه است که در دو خط موازی و دو خط عمود است که در آنجا
 حاصل کرد زیرا که زوایای آن دو خط موازی و دو خط عمود است که در آنجا
 باشند از این جهت هر پنج اضلاع متساوی باشند چون هر زاویه از آن برابر

قوس متساوی واقع است از این سبب زوایایم برابر باشند که
 می خواهیم که در دایره منحنی عمل کنیم چون دایره است و مرکز آن باشد و رسم
 کنیم بر نقطه آن که بر محیط واقع است بعد از آن دایره است و وصل کنیم دو خط موازی

که در آنجا و خارج کنیم خط موازی آن را از طرف آن سوی نقاط موازی و وصل کنیم او تا آنجا
 که در آنجا آرا تا مسدود تمام شود چه ظاهر است که مثلثات شش گانه متساوی الاضلاع با هم برابر حاصل
 میشوند لهذا هر شش خطوط و اضلاع متساوی باشند و هر زاویه که مرکب از دو زاویه مثلث است برابر

زوایای دیگر باشد و نیز از این بیان ظاهر گشت که ضلع مسدود برابر
 نصف قطری باشد تمام شد هر دو هم **هر چهار هم**
 در خواص مقادیر عامه و احکام نسبت بسط و موافق و حادثه شصت

و شصت و شکل و تبصره نسبت عبارتست از کمیت مقداری سوی کمیت مقدار دیگر که هر دو از جنس
 واحد باشند یعنی خط یا خط قیاس گردد شود و سطح یا سطح و جسم یا جسم پس نسبت در حقیقت کمیت
 معیاری باشد و منجمله اعراض لازم کمیت مطلقه باشد و پوشیده نماند که همچنانکه تقدیر کمیت منفصله به و ن
 بعضی لوازم کمیت منصله را تمام نمی شود مانند فرض تجزیه شش الی غیر النهایه بر این مبادیه تقدیر کمیت منصله
 عرض بعضی لوازم کمیت منفصله را مثل فرض ترکیبش از اعداد ساده حاصل نمی گردد و برخی از نسبت
 خاصه اعداد است که تمهیلش در مقادیر منصله متعین است مثل آنکه جذر راسوی مجذور راسوی که در راسوی
 نسبت حاصل باشد چه در اینجا جنسیت که عددی مطلقه است تغایر می پذیرد تفاوت خط که چون
 منقطع فرض کرده شود از راسوی سطح مربع یا جسم کعب نسبتی نباشد بنا بر معانی است اجناس
 و هر جا که میان ضلع و مربع سطحی و کعب جسم نسبت اجرا یا بندیس نخواهد بود مگر باعتبار عرض عدد در

در این صورت نسبت برقرار است و در هر دو طرف نسبت مساوی است
نسبت است که نسبت یک بر بعضی بر بعضی برابر شود معادله ای که در حقیقت واحد باشد یعنی نسبت
اول سوی تالی مثلثون نسبت ثالث سوی راجع باشد آن معادله را که هرگاه که نسبت شود بر این معادله که ممکن
باشد در این صورت هر اول و سوم مراتب مساوی و هر دوم و چهارم مراتب مساوی و دیگر باشد
اولین معادله را نیز بر این معادله آخرین را تا نفس باشد و این نسبت طریقی است معادله اولی را که
باشد و همچنین معادله بر این است تا نسبت و اگر بعد از آن معادله دوم است که در آن باشد معادله
اول نیز بر این معادله دوم و این معادله سوم غیر از این بر این معادله چهارم بشرط تساوی مراتب در
اول و سوم و دوم و چهارم در این صورت نسبت اول سوی دوم اعظم باشد از نسبت اول و سوم
سوی چهارم معادله ای که در آن مناسب است اقل مرتبه آن است جدا است اما حد او وسط را اگر
گیرند و معادله ای را که منسوب سازند مقدم نامند و منسوب الیه را تالی عکس نسبت آنست که مقدم را تالی
گردانند و تالی را مقدم ابدال نسبت آنست که مقدم دوم را تالی مقدم اول سازند و تالی اول را مقدم
تالی دوم یعنی نسبت مقدم بمقدم و تالی بتالی اعتبار نمایند ترکیب نسبت آنست که نسبت مجموع مقدم
و تالی را سوی تالی گیرند تفصیل نسبت آنست که نسبت فضل مقدم را بر تالی سوی تالی گیرند قلب
نسبت آنست که نسبت مقدم سوی فضل مقدم بر تالی گیرند نسبت مساوات آنست که واقع شوند در
نسبت دو صنف از مقدار بری که بشمار واحد باشند و هر دو مقدار یک صنف بر نسبت نظیر خود باشند
از صنف دیگر و نسبت مساوات دو کوه باشد منظمه و مضطربه منظمه آنست که باشد بر ترتیب مثلثی و
مقدم سوی تالی چون مقدمی دیگر سوی تالی دیگر و تالی اول سوی دیگر چون تالی دیگر سوی نظیر
آن و مضطربه آنست که علی الترتیب نباشد مثل نسبت مقدمی سوی تالی چون مقدم دیگر سوی
دیگر و تالی اول سوی دیگر چون دیگر سوی مقدم دوم و پوشیده نماند که چنانچه نسبت را نسبت عارضا
می شود همچنان نسبت را تالیبت و تجزیه عارض می گردد تفصیلش آنکه همچنانکه نسبت باری و نفس خود
ملفوظ میشود بدین حیثیت که آن نسبت است و باری بقیاس غیر خود ملفوظ می گردد بدین اعتبار که
دیگر عارض می شود که نسبت عبارت از آنست همچنان این نسبت باری در حد ذات خود ملفوظ

باشد ازین جهت عدد اصنافی که در آن است مساوی باشد عدد اصنافی را که در آن
 است و هرگاه باشد در اولی از اصناف دوم مثل آنکه در سوم از اصناف
 است و گرفته شود برای اول و سوم اصناف بشمار واحد باشد در اصناف اولی از اصناف
 چنانکه در اصناف سوم که اصناف چهارم است مثلاً در آری از اصناف نسبت چنانکه
 از اصناف تو بگیریم برای آخر اصنافی که خواهیم و آن را باشد و برای اصنافی
 دیگر بهمان شمار و آن حط بود گوئیم که در هر چه از اصناف ت باشد در حط
 نیز بهمان شمار اصناف تو بود زیرا که هرگاه تقسیم کنند در برابر یک بقدر آ و ح ط را برل
 بقدر ت باشد در حط یعنی در آ از اصناف ت چنانچه در حط یعنی از اصناف
 تو در حط یعنی از اصناف ت چنانچه در ل ط یعنی در حط از اصناف تو پس بکم شکل مقدم در حط
 اصناف ت باشد چنانچه در جمع ح ط از اصناف تو است و هر چهار مقدار یک متناسب
 و گرفته شود برای اول و سوم اصناف یک شمار و برای دوم و چهارم یک شمار پس باشد نسبت
 اول سوی اصناف ثانی چون نسبت اصناف ثالث سوی اصناف رابع مثلاً
 آ ح و ا ر ب و ا ن د و ک و فیم برای آن اصناف مساوی که راسته و برای
 ت و اصناف مساوی دیگر که ح ط باشد گوئیم که نسبت سوی ح چون نسبت سوی
 ط باشد زیرا که هر اصناف مساوی که برای آن بگیرند مانند ل م و برای ح ط همچنین مثل
 سه باشد ل م نیز اصناف برای آن و سه برای ت و بکم شکل مقدم و نسبت ل م
 بکم مقدمه که در تبصره مذکور است زاید یا ناقص یا مساوی معابض است سه پس این
 هنگام هر اصنافی که گیرند برای آن ح ط و اول معازیر باشند بر دو اخیر یا ناقص یا مساوی لهذا
 عکس مقدمه نسبت سوی ح چون نسبت سوی ط باشند و المراد از $\frac{5}{3}$ هرگاه دو مقده را با
 یکی اصناف دیگری بود و کم کرده شود از آن دو مقدار که یکی اصناف دیگری باشد بهمان عدد
 نظیر پس آنچه از اصناف باقی ماند اصناف باشد بهمان شمار برای باقی دیگر مثلاً
 اصناف است برای ح و و نقصان کردیم ازین هر دو آ ح و آ ه اصناف بود برای
 ح و بهمان شمار گوئیم که ه ت اصناف باشد برای آن مثل آن زیرا که اگر ه ت باشد اصنافاً